

Věc C-213/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

12. května 2020

Předkládající soud:

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

2. října 2019

Žalobkyně:

G.W.

E.S.

Žalovaná:

A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

Předmět řízení před vnitrostátním soudem

Žádost o vrácení pojistného zaplaceného žalované společností na základě smlouvy o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem.

Předmět a právní základ předběžných otázek

Výklad čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83 ve vztahu k rozsahu, okruhu adresátů a vyžadované úrovni podrobnosti informací, které je pojistitel povinen sdělit pojištěnému, jakož i ve vztahu ke správnému okamžiku jejich sdělení.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbodem 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne

5. listopadu 2002 o životním pojištění [...] vykládán v tom smyslu, že povinnost sdělit informace v něm uvedené se vztahuje rovněž na pojištěného, není-li současně pojistníkem a vystupuje-li jako osoba přistupující v postavení spotřebitele ke smlouvě o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem, uzavřené mezi pojišťovnou a pojistníkem – podnikatelem, a jako skutečný investor ve vztahu k peněžním prostředkům hrazeným jako platby pojistného?
2. Musí být, v případě kladné odpovědi na první otázku, čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES [...] vykládán v tom smyslu, že v rámci právního vztahu obdobného vztahu uvedenému v první otázce, znamená povinnost informovat o vlastnostech kapitálových aktiv spojených s pojistným kapitálovým fondem rovněž to, že spotřebitel – pojištěný má být informován vyčerpávajícím a srozumitelným způsobem o veškerých rizicích, jejich druhu a míře, spojených s investováním do aktiv kapitálového fondu (zejména strukturovaných dluhopisů nebo derivátových nástrojů), nebo zda, ve smyslu výše uvedeného ustanovení, je dostačující sdělit spotřebiteli – pojištěnému pouze základní informace o hlavních druzích rizik spojených s investováním prostředků prostřednictvím pojistného kapitálového fondu?
 3. Musí být čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES vykládán v tom smyslu, že v rámci právního vztahu popsaného jak v první tak i ve druhé otázce, z něho vyplývá povinnost, aby spotřebitel přistupující ke smlouvě o životním pojištění v postavení pojištěného byl informován o všech investičních rizicích a s nimi spojených podmínkách, o kterých emitent aktiv (strukturovaných dluhopisů nebo derivátových nástrojů), jež jsou součástí pojistného kapitálového fondu, informoval pojistitele?
 4. Musí být v případě kladné odpovědi na předchozí otázky čl. 36 odst. 1 směrnice 2002/83/ES [...] vykládán v tom smyslu, že spotřebitel přistupující v postavení pojištěného ke smlouvě o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem má obdržet informace, které se týkají vlastností kapitálových aktiv a rizik spojených s investováním do nich, před uzavřením smlouvy v rámci samostatně vymezeného předmluvního procesu, a že se tedy ustanovení tohoto článku přičítá takové ustanovení vnitrostátního práva [jako je] čl. 13 odst. 4 zákona o pojišťovací činnosti ze dne 22. května 2003 [...] podle něhož je dostačující, když jsou tyto informace zpřístupněny až v textu pojistné smlouvy a v průběhu jejího uzavírání, a okamžik obdržení informací není jednoznačně a jasně vymezený a oddělený v rámci procesu uzavírání smlouvy?
 5. Musí být v případě kladné odpovědi na první a třetí otázku čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES[...] rovněž vykládán v tom smyslu, že řádné splnění povinnosti v něm stanovené má být považováno za podstatnou náležitost smlouvy o

hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem a že tedy závěr, že tato povinnost nebyla řádně provedena, může mít za následek přiznání spotřebiteli práva na vrácení veškerých uhrazených plateb pojistného z důvodu případného prohlášení smlouvy za neplatnou nebo od samého počátku neúčinnou či z důvodu případného rozhodnutí o neplatnosti nebo neúčinnosti individuálního prohlášení o přistoupení k této smlouvě?

Relevantní ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. 2002, L 345, s. 1; Zvl. vyd. 06/06, s. 3; dále jen „směrnice 2002/83“): bod 52 odůvodnění, článek 36, příloha III.

Relevantní ustanovení vnitrostátního práva

Kodeks cywilny – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Občanský zákoník – zákon ze dne 23. dubna 1964) (Dz.U. č. 16, pol. 93, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „občanský zákoník“): článek 58, článek 353¹, čl. 384 §§ 1 a 2, čl. 805 §§ 1 a 2, čl. 808 §§ 1–4, článek 829.

Ustawa o działalności ubezpieczeniowej z dnia 22 maja 2003 r. (zákon o pojišťovací činnosti ze dne 22. května 2003) (Dz.U. č. 124, pol. 11510; konsolidované znění ze dne 16. prosince 2009, Dz.U. 2010, č. 11, pol. 66; dále jen „zákon o pojišťovací činnosti“): čl. 2 odst. 1 bod 13, článek 13, příloha (část I).

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně G.W. a E.S. podaly proti žalovanému pojistiteli žalobu, kterou se domáhají zaplacení stanovených částek z titulu vrácení pojistného uhrazeného na základě smlouvy o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem (dále jen „předmětná smlouva“).
- 2 Předmětná smlouva, k níž mohli přistupovat jednotliví spotřebitelé, byla uzavřena dne 29. července 2011 mezi žalovaným pojistitelem a společností A. S.A. působící jakožto pojistník. Žalobkyně přistoupily k předmětné smlouvě na základě samostatných prohlášení o přistoupení učiněných dne 28. listopadu 2011 a 30. listopadu 2011.
- 3 Prezentovaný pojistný produkt byl představen jako vklad kapitálu v podobě systematického spoření. Prezentace nabídky přistoupení k předmětné smlouvě se konala na jednom setkání v budově banky – pojistníka, kde také byla učiněna prohlášení o přistoupení k této smlouvě. Zároveň byly žalobkyním představeny obecné pojistné podmínky a statut pojistného kapitálového fondu.

- 4 Při podpisu prohlášení o přistoupení k předmětné smlouvě žalobkyně podepsaly prohlášení, v nichž bylo uvedeno, že účelem fondu je dosáhnout na konci pojistné doby nejméně 100 % investovaného pojistného. Text prohlášení obsahoval také informaci, že v průběhu pojistného období může hodnota účtu podílů v pojistném kapitálovém fondu výrazně kolísat s ohledem na ocenění finančních nástrojů, které jsou jeho součástí. Podle textu prohlášení je s produktem spojeno riziko vyplývající z možnosti, že emitent finančních nástrojů, které jsou součástí produktu, nesplní platební povinnost. Bylo v nich také uvedeno, že produkt není bankovním vkladem a v souvislosti s tím se pojištěnému nezaručuje zisk, a taktéž, že simulace průměrného ročního zisku činí 11,70 %. Současně bylo stanoveno, že tento výsledek nezaručuje dosažení podobných výsledků v budoucnu.
- 5 Na základě ujednání předmětné smlouvy doplněné textem obecných pojistných podmínek a statutem pojistného kapitálového fondu byly žalobkyně povinny zaplatit počáteční platbu a později pravidelně měsíčně hradit pojistné.
- 6 Autorem obecných pojistných podmínek, jakož i statutu pojistného kapitálového fondu byl pojistitel a ustanovení v nich obsažena nebyla projednávána s pojištěnými. Pojistné období bylo stanoveno na 15 let. Současně měly pojištěné právo učinit kdykoli prohlášení o vzdání se pojistné ochrany.
- 7 Platby provedené pojištěnými byly investovány do pojistného kapitálového fondu „UFK A“. Tento fond byl v předmětné smlouvě definován předem a pojištěné neměly v tomto ohledu možnost volby.
- 8 Hodnota aktiv ve fondu a hodnota jeho podílové jednotky se v průběhu času měnily s ohledem na to, jak se utvářely ceny finančních nástrojů, do nichž byly prostředky fondu. V textu statutu bylo uvedeno, že tyto změny mohou být významné.
- 9 Ve statutu fondu byla také zdůrazněná řada rizik spojených s investicí do pojistného kapitálového fondu, přičemž si pojistitel vyhradil, že neodpovídá za investiční riziko spojené s investováním do fondu.
- 10 V textu obecných pojistných podmínek se však nenacházelo žádné upozornění, které by poukazovalo na to, že uvedená forma investice není určena široké skupině příjemců, anebo že investování prostředků do dluhopisů vydávaných A. vyžaduje vědomosti a zkušenosti spojené s fungováním kapitálového trhu a finančních nástrojů.
- 11 Pojistitel vložil prostředky investované do pojistného kapitálového fondu do patnáctiletých strukturovaných dluhopisů vázaných na index A. Emise těchto dluhopisů nebyla veřejná, ale byla určena konkrétním profesionálním investorům. Dluhopisy nebyly obchodovány na kapitálovém trhu.
- 12 V dokumentech souvisejících s podmínkami pro nabytí dluhopisů vydávaných A. byly uvedeny a vysvětleny mj. rizikové faktory. Emitent informoval nabyvatele dluhopisů, že potenciální investoři do emitovaných cenných papírů mají pečlivě

uvážit informace uvedené v oddílu „Rizikové faktory“ před jejich nabytím. Emitent navíc zdůraznil, že hodnota investice a zisk, jaký z ní může být dosažen, se mohou snížit nebo zvýšit a v souvislosti s tím investor nemusí obdržet částku, kterou investoval, nebo mu také v některých případech nemusí být vrácena žádná částka z provedené investice.

- 13 Emitent také upozornil, že investice do strukturovaných produktů, jakožto investice spojená s významným rizikem, je vhodná pouze pro osoby, které mají vědomosti a zkušenosti ve finančních a podnikatelských otázkách nezbytné pro zhodnocení rizik.
- 14 Obsah těchto dokumentů nebyl sdělen pojištěným předtím, než přistoupili k předmětné smlouvě, nebyl zahrnut v textu předmětné smlouvy, obecných pojistných podmínek ani statutu kapitálového fondu. Při nabídce přistoupení k předmětné smlouvě spotřebitelům od nich rovněž nebyla vyžadována žádná zkušenost související s investováním na kapitálovém trhu ani nebyly ověřovány jejich schopnosti v této oblasti.
- 15 Žalobkyně G.W. po osmi letech placení pojistného učinila prohlášení o odkupu (o vypovězení právního vztahu), které nabylo účinnosti dne 23. ledna 2019. Žalovaný pojistitel ji vyplatil, jakožto hodnotu odkupu, částku 14 285,30 PLN za současného stanovení hodnoty podílového účtu na částku 15 403,57 PLN. V souhrnu, v době trvání právního vztahu, žalobkyně zaplatila pojistiteli částku 24 090 PLN. Na základě toho žalobkyně upravila svůj požadavek a domáhala se toho, aby žalovanému byla uložena povinnost uhradit jí částku 9 804,70 PLN. Žalobkyně E.S. nadále platí pojistné a doposud nevypověděla právní vztah vyplývající z předmětné smlouvy.

Hlavní argumenty stran řízení před vnitrostátním soudem

- 16 Žalující strana zdůrazňuje, že předmětná smlouva je neplatná, jelikož je v rozporu s kogentními právními normami, a zároveň, že neplatnými případně neúčinnými jsou jednotlivá prohlášení o přistoupení žalobkyň k výše uvedené smlouvě.
- 17 Žalující strana tvrdí, že žalovaný pojistitel závažným způsobem porušil své informační povinnosti vyplývající z kogentních právních norem, jelikož neposkytl pojištěným úplné informace o vlastnostech strukturovaných dluhopisů nabývaných do pojistného kapitálového fondu včetně informací o veškerých rizicích s nimi spojenými. Navíc žalující strana zastává názor, že předmětná smlouva je rovněž v rozporu s povahou závazkového vztahu, poněvadž stanoví, že hodnota aktiv kapitálového fondu, od níž se přímo odvíjí výše plnění náležitých spotřebitelů, je svévolně a jednostranně určována žalovanou stranou způsobem, se kterým spotřebitel není seznámen a který také vylučuje pozdější soudní přezkum.
- 18 Podle žalující strany míra nedostatečné informovanosti spotřebitelů byla tak zásadní, že vylučovala závěr, že mohli účinně a platně vyjádřit svou vůli, která je nezbytná pro platný vznik právního vztahu. Žalobkyně, z důvodů kladených k tíži

pojistitele, totiž nevěděly, do čeho jsou investovány hrazené prostředky, ani jaká je skutečná míra a množství rizik souvisejících s podobnou investicí.

- 19 Žalovaný pojistitel namítal, že neměl povinnost informovat o veškerých investičních rizicích spojených s přistoupením k předmětné smlouvě a také o všech podmínkách spojených s emisí strukturovaných dluhopisů společností A. Pojištěné totiž nebyly stranou právního vztahu mezi pojistitelem a emitentem dluhopisů. Pojistitel také upozornil na nezbytnost dodržení povinnosti mlčenlivosti související s podrobnými ustanoveními emisní smlouvy a také podrobné metodologie ocenění a konstrukce derivátového nástroje zahrnutého do strukturovaného dluhopisu.
- 20 Podle pojistitele jsou navíc v textu obecných pojistných podmínek a v textu statutu kapitálového fondu obsaženy nezbytné informace týkající se této otázky, přičemž je tam zejména uvedeno, že investování prostředků prostřednictvím pojistného kapitálového fondu je spojeno s riziky, k nimž patří také riziko, že investované prostředky nebudou vráceny.

Stručné odůvodnění žádosti

- 21 V první řadě se pochybnosti předkládacího soudu týkají toho, zda informace vyžadované článkem 36 odst. 1 ve spojení s bodem A přílohy III směrnice 2002/83 mají být sděleny také pojištěným, pokud přistupují k předmětné smlouvě v postavení spotřebitele, přičemž jsou zároveň skutečnými investory pojistného placeného pojistiteli a následně alokovaného do pojistného kapitálového fondu.
- 22 Z formálního hlediska v rámci právního vztahu, jenž je východiskem pro předběžnou otázku, spotřebitel – pojištěný není stranou pojistné smlouvy. Tato smlouva je totiž uzavřena mezi pojišťovnou a pojistníkem, jímž je v tomto případě banka. Forma této smlouvy odpovídá struktuře pojistné smlouvy na cizí účet, v níž nemusí být uvedeno jméno pojištěné osoby.
- 23 Předkládací soud má však za to, že v tomto případě spotřebitel na sebe přenáší část povinností pojistníka, včetně zejména povinnosti placení pojistného. Spotřebitel tedy nese skutečnou ekonomickou zátěž investování prostředků a s tím spojené riziko.
- 24 V důsledku toho se podle předkládacího soudu jeví – ve světle systémových a funkčních skutečností a také znění bodu 52 odůvodnění směrnice 2002/83 – že pojištěný má mít přístup k veškerým informacím tohoto druhu, které jsou nebo by měly být sdělovány pojistníkovi. V opačném případě totiž pojištěný nemusí být schopen správným způsobem vyhodnotit možné ekonomické následky přistoupení ke smlouvě.
- 25 V druhé řadě se předkládací soud zamýšlí nad správným výkladem podrobného obsahu a rozsahu informační povinnosti stanovené v čl. 36 odst. 1 ve spojení s bodem A přílohy III směrnice 2002/83. Výše uvedená ustanovení stanoví

minimální informační standard pro smlouvy podobného druhu jako je předmětná smlouva, což znamená, že vnitrostátní právo může ukládat další informační povinnosti, avšak nemůže tyto povinnosti omezit.

- 26 Podle anglického jazykového znění analyzovaných ustanovení unijního práva musí pojišťovna před uzavřením smlouvy informovat o povaze podkladových aktiv („*indication of the nature of the underlying assets*”), do nichž jsou investovány prostředky hrazeného pojistného. Dále by tato informace měla zahrnovat – podle různých odpovídajících jazykových verzí – nejen údaje o druzích aktiv, ale také o jejich vlastnostech (povaze). Podle předkládacího soudu v tomto směru také směřuje provedení ustanovení směrnice 2002/83 do polského právního řádu, jelikož ustanovení čl. 13 odst. 4 zákona o pojistné činnosti ze dne 22. května 2003 používá pojem „vlastnosti aktiv”.
- 27 Na základě výše uvedeného však vznikají pochybnosti ohledně toho, jak má být vykládán pojem vlastnosti (povaha) aktiv používaný ve směrnici 2002/83, zejména zda zahrnuje také míru (intenzitu), rozsah a druhy investičního rizika spojeného se stanovenými aktivy pojistného kapitálového fondu, do nichž pojišťovna investuje prostředky jí svěřené spotřebitelem jakožto pojistné.
- 28 Pochybnosti se týkají také toho, zda pod pojem „vlastnosti aktiv“, jež jsou součástí pojistného kapitálového fondu, případně spadají veškerá investiční rizika s nimi spojená, anebo tam patří pouze hlavní investiční rizika, jejichž pravděpodobnost výskytu je relativně nejvyšší a která mohou charakterizovat daný nástroj z ekonomického hlediska.
- 29 Tato nejasnost vyplývá také ze skutečnosti, že ustanovení směrnice 2002/83, v odlišnosti od ustanovení následné pojistné směrnice, tedy směrnice 2009/138/ES (čl. 185 odst. 4), jež nahradila směrnici 2002/83, neukládala zvláštní požadavek na informování o druzích a míře rizik spojených s investováním prostředků v rámci předmětné smlouvy.
- 30 Pochybnosti ohledně správného rozsahu a podrobnosti informací sdělovaných pojištěnému mohou být navíc také zdůvodněny nezbytností zachovat náležitou proporce mezi rozsahem sdělovaných informací a mírou jejich komplexnosti a spolu s tím objektivní srozumitelnosti smluvního formuláře. Na tuto otázku navazovala argumentace žalované pojišťovny, která uváděla, že sdělení dalších nebo podrobnějších informací ohledně povahy aktiv, do kterých byly vkládány prostředky z pojistného kapitálového fondu, by nemělo pro pojištěné žádný další pozitivní účinek právě s ohledem na stupeň komplexnosti informací v této oblasti.
- 31 Tato otázka by podle předkládacího soudu měla být uvážena s ohledem na požadavky týkající se formulace smluvních podmínek zřetelným a srozumitelným jazykem také ve vztahu k označení ekonomických následků investice, které je možné předpokládat. Unijní právo, které se týká obchodního styku se spotřebitelem, se totiž zvláště zaměřuje na povinnost správného sdělování informací spotřebiteli o podmínkách smluv, které uzavírá nebo ke kterým

přístupuje, přičemž požaduje, aby informace sdělena spotřebiteli byla vyjádřená transparentním a srozumitelným způsobem.

- 32 Podle předkládacího soudu se tady nabízí rovněž otázka udržení symetrie mezi informacemi sdělovanými spotřebiteli pojišťovnou a obsahem informací, které pojišťovna obdrží od emitenta strukturovaných dluhopisů. Spotřebitel, jakožto pojištěný, není stranou smlouvy o emisi dluhopisů, která je uzavřená mezi pojistitelem a emitentem dluhopisů, a obsah této smlouvy nemá bezprostřední vliv na jeho práva a povinnosti vyplývající z pojistné smlouvy. Nicméně prostředky placené spotřebiteli – pojištěnými jsou následně v celém rozsahu investovány pojistitelem do finančního nástroje nabytého takovým způsobem, a tedy skutečným investorem nesoucím riziko s tím spojené je spotřebitel. Vzniká tedy otázka, zda takový vztah opodstatňuje ve světle směrnice 2002/83 očekávání, aby spotřebitel měl přístup k veškerým informacím týkajícím se emitovaných dluhopisů, ke kterým měl přístup pojistitel.
- 33 Podle předkládacího soudu je faktor investičního rizika v tomto případě tak důležitou součástí povahy aktiv v podobě derivátových nástrojů, že ve světle minimálního informačního standardu stanoveného ustanoveními směrnice 2002/83 (a později rozvinutého v další pojistné směrnici 2009/138/ES), by měl být pojištěný, jenž je spotřebitelem, o něm vyčerpávajícím a srozumitelným způsobem informován.
- 34 Ve třetí řadě je podle předkládacího soudu žádoucí vysvětlit spojení „před uzavřením pojistné smlouvy“ a určit, zda na základě toho není zapotřebí požadovat, aby fáze sdělování informací pojištěnému byla, pokud je to možné, přesně vymezená a oddělená od fáze uzavírání smlouvy (přistoupení k pojistné smlouvě).
- 35 Samotný obrat „před uzavřením smlouvy“ může být přitom chápán různými způsoby, v rámci nichž je zejména možné obhajovat stanovisko, že znamená libovolně dlouhý časový úsek mezi sdělením nezbytných informací přístupujícímu ke smlouvě a samotným učiněním prohlášení o přistoupení ke smlouvě, přičemž se jedná pouze o to, aby sdělení informace předcházelo učinění prohlášení.
- 36 Vnitrostátní ustanovení, která provádějí ustanovení čl. 36 odst. 1 a bod A přílohy III směrnice 2002/83, (čl. 13 odst. 4 zákona o pojišťovací činnosti ze dne 22. května 2003), pouze prohlubují pochybnosti ohledně této otázky, poněvadž z nich pouze vyplývá, že stanovené informace týkající se právního vztahu – rovněž včetně povahy aktiv pojistného kapitálového fondu – mají být obsaženy v textu statutu pojistného kapitálového fondu. Tento statut je druhem smluvního formuláře, jehož znění spoluutváří obsah právního vztahu. Avšak i když jsou v textu smlouvy (smluvního formuláře) obsažena stanovená ustanovení informační povahy, tato skutečnost ještě nemůže být považována za předchozí – ve vztahu k samotnému uzavření smlouvy (přistoupení k ní) – splnění informační povinnosti.

- 37 Na druhou stranu za situace, kdy není možné rozlišit oba výše uvedené okamžiky, mimo jiné v časovém smyslu, je možné pochybovat o praktickém významu plnění informační povinnosti. Nedostatek odpovídajícího časového odstupu mezi informační fází a fází uzavírání smlouvy může totiž vyloučit nebo významně snížit šance na pochopení sdělovaných informací.
- 38 Podle předkládacího soudu odpovídající časový odstup má být v tomto případě stanoven objektivním způsobem, přičemž mají být zohledněny charakteristické vlastnosti právního vztahu, kvalifikace spotřebitele a rozsah a komplexnost nezbytných informací.
- 39 Ve čtvrté řadě dále podle předkládacího soudu výkladové pochybnosti vyvolává otázka právních důsledků spojených s případným nedodržením odpovídajícího informačního standardu pojistitelem.
- 40 Vyřešení tohoto problému vyžaduje, aby čl. 36 odst. 1 směrnice 2002/83 byl vyložen za účelem určení, zda s ohledem na význam v něm stanovené informační povinnosti může být považován za podstatnou náležitost smlouvy (obsahu právního vztahu ke kterému spotřebitel přistoupil). V klasickém pojetí obsahu právního vztahu nejsou složky informační povahy považovány za náležitosti podstatné povahy (*essentialia negotii*). Ustanovení tohoto druhu totiž přímo nestanoví práva a povinnosti stran ani netypizují danou smlouvu (právní vztah). Podle polského občanského práva výše uvedená teze nevyvolává pochybnosti. Avšak pokud se jedná o výklad unijních ustanovení, s ohledem na znění bodu 52 odůvodnění a rozsah a váhu informací uvedených v bodu A přílohy III směrnice 2002/83, se jeví tato otázka jako problematická.
- 41 Předkládací soud nenašel ve stávající judikatuře Soudního dvora odpovědi na výše uvedené otázky související se správným výkladem ustanovení směrnice 2002/83. Jediná rozhodnutí Soudního dvora týkající se podobné problematiky, tj. smluv o životním pojištění, nalezená předkládacím soudem, neodpovídají na předložené předběžné otázky (rozsudky ze dne 1. března 2012, González Alonso, C-166/11, EU:C:2012:119; ze dne 29. dubna 2015, Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij, C-51/13, EU:C:2015:286). Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. března 2002, Axa Royale Belge, C-386/00, EU:C:2002:136 se dále týkal výkladu analogického ustanovení předchozí pojistné směrnice, tj. čl. 31 odst. 3 směrnice 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992, avšak v jiném předmětném rozsahu a v oblasti jiného druhu pojistné smlouvy.